

Oluf Ring, 1884-1946
Tekst: Johs. V.Jensen

S
A
B

1. Hvor smi-ler fa - ger den dan-ske kyst og bre-der fav-nen, når sol-klar bøl - ge
og som-mer-sky - er og skib med lyst står sun-det ind i hin-an-dens føl - ge,

T
B

og Kronborg lu - der ved Sjællands port mod hvi-de sku-der- hvor lyst! hvor stort!

2 Mod søen stunded vor sjæl tilforn.
Men bølgen brød med en røst derude
som vindens rislen i Danmarks korn-
da vendte mangen på ny sin skude.
Den grønne ager
på Sjællands bryst!
hvor smiler fager
den danske kyst!

4 Der driver høduft med krydret vind.
Igennem engen en å sig slynger.
Og lærken ringer skærsommer ind,
mens vilde blomster ved grøften gynger.
Gravhøje kroner
det grønne land.
Hvor skønt fortøner
sig sø og strand!

3 Den danske mark i en bølgen går
som åndedræt af en venlig kvinde.
Sødt gynger byggen sit silkehår,
og rugen ånder med sol i sinde,
og vinden iler
til hvedens bryst.
Hvor fager smiler
den danske kyst.

5 Alvorlig taler ved alfarvej
med grønsvær tækket de gamles grave.
Henfarne slægter - forglem dem ej!
i arv de gav dig en ædel gave.
Henfarne slægter
i landets marv
sig ej fornægter.
Bevar din arv.